
ТРЕПЕРЯЩИ УСТНИ.

О хубавъ день на мойто щастие!
Въ безмълвие те възжелахъ, жена,
И ти ела! — въ одѣждитѣ на пролѣтъта,
Че бѣли кринове цвѣтятъ по твойтѣ стѣпки. —
И ти ела! — сияние и тъмнота!

О хубавъ день въ пустинята на мъртвитѣ!
Жена, която възжелахъ срѣдъ тиха самота,
Не видишъ ли, че кринове цвѣтятъ по твойтѣ стѣпки?
Не чуешъ ли? — срѣдъ сънното дихание на хиляди сърдца
Зове ни тихичко далекъ прѣбулена мечта...